יח: קרבן העדה שלשה עשר שופרות פ"ו שקלים

הקנין קנוסין היו: **ואוכלה נקדשים.** לעיל: **ואינה חושבת שמא נאכל כהן.** לחזק על ב"ד של כהנים שאינן עומדים משם עד שיכלו כל מעות של אותו שופר כדי שלא יאכלו מחוסרי כפרה נקדשים: **ואין הכהן חושש וכו'.** ולא פליג ר"י דאמיים שמא מתם מהן: **ומצני כי קאמרינן** לר"י דאמיים לתערובת סייגו שיוודע לן שנוודע מת ג' פעמים שמהן מהן הוה ליה ודאי טמא מת ואפילו הכי אמרינן **ופריך ואי אמרי'** כלומר אמאי ונכורו ד' זוזי דמי המטמא ונמצאו לפלו הן דמי המטמא שמתו בעליהן והשלר יקרבו ונקריבו ד' זוזי היינו זוזי פשיטי שמ' מהן הוא ליזר זורי והן דמי פרידה אחת פרידה אחת דתנן בו ביום עמדו קנין ברבעתים פי' פרידה אחת והרוצה הוא תלי ליזר זורי שהוא ד' זוזי מדינה ג"י אלא מדרשה דס"ס למתני ד': **ליה ליה כריה.** לפ שמכינן לצבריה למצרי לימסוף: **כעי אם לאמר הרי על עץ.** ולא אמר עליה שלא נתכוין אלא לעץ אחד מהו שיזכה ג' זוזי או אינו: **מהניא לאמה כן.** שלא גיזז ג' הוה קרבן ונדרו נדר: **דהאי דקנינן ממן.** ביומא פ"ב: **ושניה שני להניה ליזיה שני גזרי עליה.** ביל כל ג' גיזר ג' ס"מ שכל ג' קרבן בפני עצמו: **ס"ג קרבן נרטוס אם העליה.** וס"ס כתיב כי תקריב קרבן מנחה ומניינו לעיסה שנקרלו קרבן דכתיב והגולות הפלנו על קרבן העליה: **נאמר שוחקת.** פי' בגמרא גדולה: **גדומה.** פחותה: **ממין עורעני.** קנה מחזיק ו"ל דלעזיזו קלי שלא היתה עזיזו שלא כטורעני ואינו כמקח גודש שאם שכחו בבבלי: **שלא לאמה על אמה.** ואמנם בגמרא היכי יתיב וכתיב על העיסה אבל יש לו גירסא אחרת ע"ש: **ריבו לה שופרות הרבה.** כדי שלא יתעפשו המעות: **ס"ג כתיב וכלוטם וכו'.** שמי נדבה עשה. דבמלכים כתיב ויקח יהוידע הכהן ארון ויתקוב חור בדלתו ויתן אותו אצל המזבח מימין וגו' וכל"ה כתיב ויאמר המלך ויעשו ארון ויתקבו בשער בית ה' החוצה ויתנו אשר יתן איש אל בית ה' ובמ"ר ר' אלעזר ב"ר שמעון אומר בשעה שהיו מביאין את השקלים היו מביאין אותן בכלי ומשליכין אותן לתוך הארון ומשהיה מלא היו לוקחין אותו ומתחילין למנות את השקלים ומשהיו מנויין היו כותבין ואומרין לו עלה לך מלא שופר אחד של שקלים ומלא שופר אחד של שקלים ואין הכהן חושש שמא נתעצל בהן [א]ואוכלת בקדשים [א]ואינה חושבת שמא נתעצל בהן [א]ואין הכהן חושש שמא דמי חטאות מיתות מעורבות בהן כי[ו] קאמרינן בחטאות שמתו בעליהן ודאי ואי אמרינן [ב]נברור ד' זוזי ונישדי בנהרא ואידך לישתרו הא אמרינן בעלמא ר' יהודה ליה בריה: רבי[ג] יוסה בי ר' בון (ביבא) א"ר בא בר ממל בעי אמר [ד] הרי עלי עץ [ב]מביא גיזר אחד א"ר לעזר מתניתא אמרה כן שזה קרבן בפני עצמו וזה קרבן בפני עצמו כהאי דתנינן[ה] תמן שנים בידם שני גזרי עצים [ג]קרבן[ז] לרבות את העצים ריב"ל אמר עוביין[ח] אמה [ג]באמה שוחקת וארבן באמה גדומה ר' חוני בשם ר' אמי כמין טורטני א"ר שמואל בר רב יצחק לפי[ט] שלא היה מקום המערכה אלא אמה על אמה לפיכך לא היה בו אלא אמה גדומה ותני כן [ד]אמה היסוד אמה סובב אמה כרכוב ואמה קרנות ואמה מערכה: לבונה לא יפחות מקומץ[י] [ג] נאמר[יא] כאן אזכרה ונאמר להלן אזכרה מה אזכרה האמור להלן מלא קומץ אף אזכרה האמור כאן מלא קומץ אי מה אזכרה האמורה להלן [ה]שני קומצין אף אזכרה האמורה כאן שני קומצין [ה]אמר רבי אילא כלום למדו לקומץ (א)אלא (מלחם הפנים) ממנחת חוטא מה להלן קומץ החסר פסול אף כאן קומץ החסר [ג] פסול אמר רבי יוסה מילתא דרבי אילא אמרה המתנדב (מנחה) לבונה מביאה בקומצו [ז] של [ו]כהן (גדול) (ר' אלעי בשם ר"א) רבי חזקיה בשם רבי ירמיה ואפילו בקומץ הבעלים; והב לא יפחות כו': אמר[יב] ר"א והוא שהזכיר צורה אבל אם לא הזכיר צורה מביא אפי' צינורה: ששה לנדבה. (ב)(רב אמר) חזקיה[יג] אמר בנגד ששה בתי אבות בר פדיה אמר בנגד שש בהמות פר ועגל ושעיר איל גדי וטלה שמואל[יד] אמר כנגד ששה קרבנות (קני זבים וקני זבות קני יולדות) [ז]חטאות ואשמות המנחות ועשירית האיפה א"ר יוחנן ע"ש שהנדב' מרובה ריבו לה שופרות הרבה [ח]כתיב[ט] [1]וכבלותם הביאו לפני המלך ויהוידע וגו' (ג)ר"ש בר נחמן בשם רבי יונתן אמר שתי נדבות עשה תני

יכסימו כן כדפרישית בפרק קמא: **מביא גזיר ג'.** דתקיש קרבן בפ"ע שזה קרבן בפ"ע. כ"ג מהגיזרין: **נידוב.** ביל כל אחד גזיר ג' ס"מ דכל אחד קרבן בפ"ע ולכן היה כהן לכל אחד: **שוחקת.** רוחות וגדולה. ושוניין בל כל אחד ואי דלמאמר שכל ג' קרבן בפ"ע ולכן קלי מכ"ש בפ"ע ללא כלש"ם: **גדומה.** פחותה: **עורעני.** קנה מחזיק כ"ם בעשרים. ג"י שיהיו שוין בהיקף סורכן כשוניין בקנה מחזיק שוין. כך למדתי ממשמעות פי' הרמב"ם במתני'. ג"י במקח גודש שאם כמ"ם בבבלי זמיים **לפי שלא היה כו'.** דבעינן עליה ע"ג המזבח שלא יפלו העליה מן המזבח לפיכך לא היו העליה ללא לאמה גדומה: **ובני כן.** שלא היה מקום המערכה ללא לאמה: ס"ג **לאמה כלכוב לאמה קרנות לאמה מערכה.** לאמה שבין הקרנות ומקום היקוף ממעטין בו לאמתים לכל צד פם ליה לאמה על לאמה. וזה הפיל לאיש לאמה בכרכוב ולאמה קרנות ס"ג לא נשלר רק לאמה מערכה: **לבונה לא יפחות מקומץ נאמר כאן כהן.** היינו בלבונה הבאה עם המנחה שמקומץ יתפרש לבונה בפ"ע דתמתני': **נאמר כאן.** היינו בלבונה הבאה עם המנחה כתיב ואת כל הלבונה וגו' מיזכרתה לה' ומשמע לה שאת כל הלבונה דקלמר טייט לו שם הקטרת לבונה לף הבאה בפני עלמו וכדמשמע בבבלי מנחות (ק"י ב'): **ונאמר נהלן.** בלאם הפיים ואת על המערכת לבונה זכה וגו' לאזכרה: **מה נהלן מלא קומץ.** למערכה וכדתנן בתמני' דמנחות (ק"י ב') ואם אסר ממלא קומץ פסול כדאמר שם בהדיא: **לף כאן מלא קומץ.** ואסר פסול: ס"ג **מי שה נהלן ג' קמלים.** בלאם הפיים כמ"ם בתמני' ג' בזיכין ג' קומלין לכל מערכה קומץ ג' ס"ג הכא: **לולא למדו לקומץ מלאם הפיים אלא מלאם הפיים.** ר' אלא בא לסמוך מה להאמחיל ללמוד מלאם הפיים ואמר לולא למדו לקומץ מלאם הפיים וכי אינו"ל דקומץ לבונה אין הבאה עם המנחה הן בפני עלמה למדו מלאם הפיים אלא מלאם הפיים מקיש לבונה להקרשה המנחה מה הקשה המנחה קומץ לף לבונה ג"כ קומץ ומיבה מה להלן קומץ האסר כשר לף כאן קומץ האסר כשר לפי שלא פוגיל ל"ל דבא אלא ס"ל בלבונה הבאה עם המנחה כ"ש וכ"ל דלפליגו בתמנחות (ק"י ב') גבי מיסר לבונתה וס"ל דכשר וגם ס"ל כאר מהני אמרלאי ר' אמי ור"י ופפא דס"ל בתמלוקת בלבונה הבאה עם המנחה הכי נמי בלבונה בפני עלמו ס"ל לר"ש ור"י דקומץ האסר כשר מפ"ה בקמלין דזיכין דלאם הפיים לדבני הכל אסר פסול כדאמר אסם: **מלינהי דר"ש אמרי.** מדבריו מוכח: ס"ג **המתנדב לבונה מביאה בקומלו של כהן.** דהואיל למד מהנחה ודינו בלבונה הבאה עם המנחה אף לקולא אם כן לכולא מילתא דשוויה למשעריהן בזיעור קומלו של יד הכהן: **אפילו קומץ בעליה.** דמ"מ נדבה בפני עלמו היא: **לורב.** מעטא כמ"ם בגמרא לעורבים דזוזי: **ליזורי.** מזלא קטן: **בנגד ו' בתי כו'.** שכל משמר מלוק לו' בתי אבות בנגד ו' ימי השבוע זה עובד יומו וזה יומו ובשבת כולן שוין ולכן תקנו ו' שופרות שלא יטול זה משופרו של זה ולא תהי ליעויוה בלאיתא בבבלי מנחות (ק"י) ועי"ש: **שבה בהמות פר.** שהמתנדב פר לעולה מביא ועוזן לשופר שממו פר בהמה לחד דפר בהמה לחד: **ועגל.** המתנדבו מביא ה' סלעים ועוזן לשופר שממו עגל ועוזן כולהו והכהנים לוקחים משופר שממו פר ומקריבים פר ויקבלו מלוזו שופר פרים עד שיכלו המעות ולבסוף נקט שבה בהמות שהיו עולה בתר שלא משבה בהמות אלו: **בנגד שבה קרבנות.** המעויין בפ"ב מתמ' ס': **שופרות הרבה.** כדי שלא יתעפשו המעות והתם מפרש מ"ט דמר דלא אמר כמר: ס"ג **וכלוטם גו' כמ"ם בפניהם.** ולפב דמזכיר בתמניתין מדרש יהוידע לף יוצא בית ה' דבים להני קראי ולמי קראי מהבדי הכי גרסי' בבבלי כתובות (קו ב) ומנאי

ריבב"ן

משם מלוגע ומוסב מנחת חוטא ומוסב עשיית המיפה של כ"ג שגם היא נקראת חטאת שנאמר יביא חטאתו זו עשיירית האיפה. ר' חוסניאל אמר כנגד מוסב חטאת ומוסב **משם** ומוסב **משם** מזיר ומוסב **משם** מלוגע ומוסב קיגן אלו קיני חובה ומוסב מנחת חוטא מכל אלו לוקחין עולות הבאה בפ"ע **משם** ומוסב **משם** והעולות לבהמה כשאר עולות שנאמר עור העולה אשר הקריב לההן לו יהיה. כמוב אחד אומר **משם** הוא **משם** ואחד אומר **משם** לה' וכאיש הם המוסב הוא **משם** מלוגע **משם** מזיר **משם** מלוגע **משם** שאחה מרובה **משם** מלוגע **משם** ומוסב **משם** ומוסב **משם** מלוגע **משם** ומוסב **משם** מלוגע **משם** ומוסב **משם** מלוגע